

въ Китай иматъ свои божества, които сж голѣмо множество.

Занаятчиитѣ сж избрали за божества личности, които се смѣтатъ като създатели на отдѣлнитѣ занаяти. Така, Тсай Луенъ, който изнамѣрилъ книгата въ I в. сл. Хр., е богъ на книжаритѣ; генералъ Суенъ, който въ IV в. пр. Хр. почналъ да увива краката си въ кожа, е закрильникъ на обушаритѣ и т. н. Моряцитѣ и селянитѣ иматъ сжщо свои отдѣлни божества, които ги закрилятъ въ всички отдѣлни тѣхни начинания. Тѣ сж много. Едни закрилятъ бубарството, други кокошкитѣ, трети конетѣ и т. н.

Китайцитѣ вѣрватъ въ задгробния животъ и иматъ *адъ и рай*.

Има осемнадесетъ ада съ десетъ сждилица; начело на сждилицата стоятъ царетѣ на „десеттѣхъ сждилица“. Всѣки адъ е опредѣленъ за наказание на точно опредѣлени престѣпления. Начело на царетѣ стои царь Йама. Той приема душитѣ на мрѣтвитѣ, разглежда тѣхния животъ и, ако ги намѣри виновни, изпраща ги на другитѣ царе, за да бждатъ наказани. Деветъ царе сж натоварени да наказватъ престѣпнитѣ души. Така, първиятъ наказва невежитѣ лѣкари, третиятъ лошитѣ мандарини и др. чиновници, петиятъ наказва убийцитѣ и невѣрващитѣ и т. н.

Мжкитѣ, на които сж подложени грѣшницитѣ, сж различни и многобройни. На злоезичнитѣ хора се вадиезика, скжперницитѣ и злоупотрѣбилитѣ чиновници сж принудени да гълтатъ непрекъснато злато и сребро; други сж потопени въ врящо масло и т. н.

Царетѣ на ада иматъ голѣмъ брой прислужници, съ помощта на които изврѣшватъ мжченията. Тѣ сж изобразени голи, съ рога на челото и държатъ въ ржка кривакъ съ шипове или тризбецъ (приличатъ на нашитѣ дяволи).

Когато нѣкой умре, царь Йама праща двама свои